

בזמן שהכרובים, שהם העמוד
האמצעי והשכינה, אינם פנים
בפנים, אין התפלה מתקבלת,
ויוצא סמא"ל, שהוא הפלב,
לאכל את הקרבנות שלהם, שהם
התפלות, וזהו (ויקרא ט) ותצא אש
מלפני ה' ותאכל אותם. וזו
האכילה של הקרבנות שהן
תפלות ישראל, ונאמר בהם
וימתו, כמו שבני אהרן, ואין
מיתה לישראל אלא עניות.
ובפנים של הכרובים הללו נאמר
(שמות לב) ודבר ה' אל משה פנים
אל פנים.

כמו כלם בעלי המשנה
והמלאכים, ואמרו, מי הוא
שגלה הסודות הללו? אלא ודאי
זהו שנקרא ספר הזוהר, בדרגה
שלו, שהוא בדיוקן של רבונו,
שנאמר בו (דניאל ד) גדל העץ
והתחזק, ש'לרגליו תהיה בצל
חיות השדה, שהן חיות הקדש.
ובענפיו ידורו צפרי השמים,
שהן הנשמות העליונות. וממנו
יזון כל בשר, זה ישראל למטה.
ולא עוד, אלא בכבת עינו מאירה
השכינה, שבשבילו נאמר (שמות א)
וירא מלאך ה' אליו בלבת אש
מתוך הסנה. וזה ב"ת ל"ב, בת
פלולה מעשר אמירות ול"ב
נתיבות שלה, שהם ל"ב אלהים
של מעשה בראשית. שבגלל
הל"ב הזה נאמר, הלב רואה הלב
שומע. בעין שלו מאיר העמוד
האמצעי.

בשרשת צבעי עינו הימנית
מאירים שלשה אבות. בשתי
כנפי עינו פותחים וסוגרים שני
עמודי אמת, ברב העין שאוחז
בשתי כנפי העין שלו, זה צדיק.
בת דקה קטנה יש מבפנים תחת
בת העין העליונה, וזו השכינה
הפתוחה. שבת העין העליונה
שם חכמה, לב, האם העליונה.

דבזמנא דכרובים, דאנון עמודא דאמצעיתא,
ושכינתא לאו אנון אנפין באנפין,
צלותא לא מתקבלא, ונפק סמא"ל דאיהו
פלבא למיכל קרבנין דילהון, דאנון צלותין,
והאי איהו (ויקרא ט כד) ותצא אש מלפני ה' ותאכל
אותם. ודא אכילה דקרבנין דאנון צלותין
דישראל, ואתמר בהון וימתו, כגונא דבני
אהרן, ולית מיתא לישראל אלא עניותא,
ובאלין אנפין דכרובים אתמר (שמות לג יא) ודבר
ה' אל משה פנים אל פנים.

כמו פלהו מארי מתניתין ומלאכין ואמרו מאי
ניהו דגלי רזין אלין. אלא ודאי דא איהו
דאתקרי ספר הזוהר, בדרגא דילה דאיהו
בדיוקנא דמארה, דאתמר ביה (דניאל ד ח) רבה
אילנא ותקיף, תחתיה תטלל חיות ברא,
דאנון חיות הקדש. ובענפיה ידורן צפרי
שמיא, דאנון נשמתין עלאין. ומנה יתזין כל
בשרא, דא ישראל לתתא, ולא עוד, אלא
בכבת עינוי נהרא שכינתא, דבגינה אתמר (שמות
ג) וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה.
ודא ב"ת ל"ב בת פלילה מעשר אמירן ול"ב
נתיבות דילה. דאנון ל"ב אלהים דעובדא
דבראשית. דבגין האי ל"ב אתמר הלב רואה
הלב שומע. בעין דילה נהיר עמודא
דאמצעיתא.

בתלת גונין דעינה ימינא נהרין תלת אבהן.
בתרי גדפי עינא דילה, פתחין וסגרין
תרי סמכי קשוט. ברב דעינא דאחיד בתרי
גדפי עינא דילה דא צדיק. בת דקיקא זעירא
אית מלגאו, תחות בת עינא עלאה ודא
שכינתא תתאה. דבת עינא עלאה תמן חכמה
לב אמא עלאה. אור (ד קטז ע"א) דנהיר בבת
עינא דאיהי י' ועמה אתקרי אור הקדמון,